

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. София, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Евгения Т. Генева

Членове: Георги Ст. Мулешков
Магдалена Д. Инджова

при участието на секретаря Ц.ка П. Младенова Павлова
като разгледа докладваното от Магдалена Д. Инджова Въззивно гражданско дело № 20231800500816 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Ответникът ТП „Д.Г.С.С.“ обжалва изцяло Решение № 167 от 30.10.2023 г. по гр. д № 99/2023 г. по описа на РС – С., с което са уважени кумулативно съединените иски на Л. Г. Т. с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на ищеца на заеманата длъжност преди уволнението и по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. 225, ал. 1 КТ за присъждане на обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнението.

Твърди се неправилност на обжалваното съдебно решение, поради нарушения на материалния закон. Направено е искане решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново, с което исковите на Л. Г. Т. да бъдат отхвърлени като неоснователни.

С отговора по чл.263, ал.1 ГПК въззиваемата страна оспорва жалбата.

Софийският окръжен съд, за да се произнесе, съобрази следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 ГПК и е допустима. С нея се обжалва валидно и допустимо решение на първоинстанционен съд.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Между страните няма спор, че по силата на трудов договор ищецът е заемал длъжността Старши лесничей на ГСУ С., ТП „ДГС С.“, както и че със Заповеди № РД-07-91/31.01.2023 г. и № РД-07-92/31.01.2023 г. на Директора на ТП „ДГС С.“ му е било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и

е прекратено трудовото му правоотношение с ответника, считано от 31.01.2023 година.

В процесната Заповед № РД-07-91 от 31.01.2023 г. е посочено, че на 11.04.2022 г. на Л. Г. Т. на основание чл. 188, т. 1 от КТ е било наложено дисциплинарно наказание „Забележка“ за допуснатото нарушение на трудовата дисциплина по 187, ал. 1, т. 3 КТ – неизпълнение на възложената работа, неспазване на техническите и технологичните правила, и по чл. 187, ал. 1, т. 10 КТ – неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове /нарушения на Закон за горите и Наредба / 05.08.2022 год. за сечите в горите/.

Посочено е още, че на 05.10.2022 г. на Л. Г. Т. е било наложено дисциплинарно наказание „Предупреждение за уволнение“, тъй като е допуснатото нарушение на трудовата дисциплина по 187, ал. 1, т. 3 КТ – неизпълнение на възложената работа, неспазване на техническите и технологичните правила, и по чл. 187, ал. 1, т. 10 КТ – неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове /нарушения на Закон за горите и Наредба / 05.08.2022 год. за сечите в горите/.

С процесната заповед работодателят на основание чл. 188, т. 3 от КТ, във връзка с чл. 187, ал. 1, т.3 и т. 10 КТ, явяващи се системни нарушения на трудовата дисциплина по смисъла на чл. 190, ал.1, т.3 е наложил дисциплинарно наказание „уволнение“ на ищеца, като изложени в заповедта са следните конкретни нарушения:

- На 03.05.2022 год. Л. Т. е издал позволително за сеч № 0665411 за подотдел 123“б“, като за подотдел не са изпълнени разпоредбите на чл. 24. на Наредба № 8/ 05.08.2022 год. за сечите в горите. Насаждението не е маркирано съгласно изискванията за провеждане на Краткосрочно постепенна, сеч. Маркирането е извършено под формата на котли, като е маркирана дървесина и е добивана и извън котлите. Площта на насажденията е над 2.0 ха.
- На 03.05.2022 год. Л. Т. е издал позволително за сеч № 0665416 за подотдел 123"в“, като за подотдел не са изпълнени разпоредбите на чл. 24. на Наредба № 8/ 05.08.2022 год. за сечите в горите. Насаждението не е маркирано съгласно изискванията за провеждане на „Краткосрочно постепенна, сеч. Маркирането е извършено под формата на котли, като е маркирана дървесина и е добивана и извън котлите. Площта на насажденията е над 2.0 ха.
- На 20.01.2021 год. Л. Т. е издал позволително за сеч № 0651490 за подотдел 201 „в“, като за подотдела не са изпълнени разпоредбите на Наредба № 8/ 05.08.2022 год. за сечите в горите. Насаждението не е маркирано съгласно изискванията за провеждане на отгледна сеч Прореждане", на терен маркирането наподобява на Изборна сеч. При

маркирането не е извършено забелване на кората и долния отпечатък на КГМ поставена от горната страна на терена, в нарушение на чл. 50 от Наредба № 8/ 05.08.2022 год. за сечите в горите.

Преди да наложи дисциплинарното наказание работодателят изискал от ищеца писмени обяснения по чл. 193 от КТ, които той депозирал на 30.01.2023 година.

Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е незаконосъобразна поради пропуски в нейното съдържание. Посочените три нарушения на трудовата дисциплина са квалифицирани от работодателя като нарушения по чл. 187, ал. 1, т. 3 и т.10 от Кодекса на труда. Разпоредбата на чл. 187, ал. 1, т. 3 КТ предвижда две възможни хипотези и следва ясно да е посочено дали вмененото нарушение съставлява неизпълнение на възложената работа, съответно каква е била конкретно възложената работа и как не е била изпълнена тя, или във втората хипотеза – какви са били конкретните технически и технологични правила и как те не са били изпълнени. В случая е налице неяснота относно вмененото нарушение по чл. 187, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда, тъй като от процесната заповедта не става ясно коя от двете форми на нарушение е вменено на ищеца и кои факти осъществяват състава на конкретното нарушение.

Що се отнася до квалификацията на нарушението по т. 10 на чл. 187, ал. 1, съдът намира, че действително се сочи неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, като конкретно е посочено, че вменените действия са в нарушение на чл. 24 и чл. 50 от Наредба № 8/05.08.2022 г. за сечите в горите. Такъв нормативен акт обаче не съществува в позитивното право на Република България, поради което не е възможно същият да създава задължения и правила за поведение, които да бъдат нарушени от ищеца. Вменяването на нарушение на задължение, произтичащо от несъществуващ нормативен акт опорочава производството по налагане на дисциплинарно наказание и поставя работника в пълна неизвестност относно вида и характера на вмененото нарушение. Този извод не се опровергава и от обстоятелството, че подобен нормативен акт съществува – Наредба № 8 за сечите в горите, но същият е от 2011 г. и не е посочен в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

Ето защо наложеното на ищеца дисциплинарно наказание – уволнение, се явява незаконосъобразно и подлежи на отмяна. Искът по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ е основателен. Поради това и с оглед обстоятелството, че трудовото правоотношение между страните е безсрочно, основателен се явява и искът по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на ищеца на предишната работа.

По отношение на иска по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ настоящият съдебен състав приема, че уважаването на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ е първата предпоставка за основателност и на иска с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, вр. чл. 225, ал. 1 от КТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 225, ал. 1 от КТ, при незаконно уволнение работникът или служителът има право на обезщетение от работодателя в размер на брутното му трудово възнаграждение за времето, през което е

останал без работа поради това уволнение, но не за повече от 6 месеца. Предпоставките за това обезщетение са: признаване на уволнението за незаконно; наличието на вреда за работника, съизмеряваща се в пропуснатото брутно трудово възнаграждение за времето след уволнението поради това, че е останал без работа /незает по трудово правоотношение/; причинна връзка между незаконното уволнение и оставането без работа. Пред РС – С. са ангажирани доказателства, че ищецът е останал без работа след уволнението, тъй като видно от представената трудова книжка след прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца с ответника други трудови правоотношения не са отбелязвани. Видно от заключението на съдебно-счетоводната експертиза за периода от 31.01.2023 г. до 31.07.2023 г. дължимото обезщетение възлиза в размер на 15 152, 40 лева. Ето защо съдът намира и този иск за основателен до посочения в експертизата размер.

Тъй като изводите на настоящата инстанция съвпадат с тези на районния съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото въззивникът дължи на въззиваемата страна направените пред настоящата инстанция разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лева. Възражението на жалбоподателят по чл. 75, ал. 5 ГПК е неоснователно, тъй като минимално дължимото възнаграждение по чл. 7, ал. 1, т. 2 и чл. 7, ал. 2, т. 3, вр. чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. възлиза на около 3 400 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 271, ал. 1 ГПК Софийският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение № 167 от 30.10.2023 г. по гр. д № 99/2023 г. по описа на РС – С..

ОСЪЖДА ТП „Д.Г.С.С.“ да заплати на Л. Г. Т. ЕГН ***** направените пред въззивната инстанция разноси в размер на 2000 лв. за адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния касационен съд на Република България в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____